

vestnik

"MESSENGER" GLASILO SLOVENSKIH DRUSTEV V AVSTRALIJI

LETNIK XXII, ŠTEV. 5

Registered for posting as a periodical — Category "A"

MAY 1978

Published by:
Slovenian Association, Melbourne
P.O. Box 185 — Eltham, Vic., 3095
Address for Sydney:
Slovenian Association, Sydney
P.O. Box 93, Fairfield, NSW, 2165
Telephone:
Melbourne: 459 8860
Editor:
Marijan Peršič
Set up and printed by:
Polyprint Pty. Ltd.
Price — cena:
30c
Annual subscription — letno:
\$4.00

MATERINSKI DAN 1978.

"V naši nečakanosti pri prizadevanju za enakopravnost, me ženske, kot izgleda pozabljamo kdo smo. Me nismo moški. Moški ne morejo roditi otrok. In za žensko pomeni porod doživljaj, ki spremeni njeno bistvo."

Sestavljeni govor za politike, načrtovati programe ministerstva za šolsko vzgojo, biti administrativna pomočnica močnemu industrialistu, vse to dramatično obledi pred nežnim čudežem novorojenega bitja.

Saj ta majhna, popudrana kepica možnosti, ta cela blesteča očočnost vesolja, čaka, da bo negovana, ljubljena in oblikvana.

Nič ni nevažnega in poniževalnega izbrati si življenje otroka za svoje življenjsko delo.

Prav tako ni ničesar sramotnega v hotenju napraviti življenje druge odrasle osebe, kot na primer je soprog, čim bolj udobno in srečno. Mnoga dobra, potrebna in koristna opravila so nujna v okrilju družinskega doma.

Biti dobro mati je ogromen prispevek človeški družbi."

Te besede je pred meseci napisala v največjem newyoskem dnevniku New York Times profesorica univerze v Bostonu M/s M. Lewis. Članek je se stal ob priliki, ko je njena 30 letna priateljica rodila svojega prvega otroka in potem odločala med tem, da nadaljuje s svojo uspešno profesionalno kariero ali pa, da se ne vrne na delo ter se popolnoma posveti materinstvu.

Članek je zbulil ogromno pozornost. Saj so že leta sem večine stolpcov časopisa po celiemu svetu polne razprave o potrebah enakopravnosti žensk pri izbiri karier in profesij in pri tem zamolčujejo različnost pogojev ženske, prav z ozirom na materinstvo.

Tema tega članka je bila nekaj novega. Vrednost in lepoto materinstva, ki sta bili zadnji desetletji zapostavljeni in v mnogih primerih smatrani celo kot breme in ovira, je M/s Lewis v tako lepih besedah postavila spet na svoje pravo mesto, da se je pričelo gibanje, ki hoče olajšati in zmanjšati konflikte, ki nastajajo ob odločitvi za kariero izven doma ali kariero materinstva.

Ni še videti velikih uspehov, toda začetek je tukaj. Predvsem bo potreba

Tudi naše slovenske matere, posebno v izseljenstvu, morajo po večini, poleg svojega materinskega poklica, hoditi na delo, da si lahko družina privoči malo več udobja. Vendar, ponosno lahko ugotovimo, da tudi danes naše matre, poleg vseh naporov in truda po službah in tovarnah, v svoji materinski dolžnosti ne zaostajajo za svojimi prednicami. Samo poglejmo po

razumeti, da se obe karieri ne moreta popolnoma spojiti v eno in, da še tako močno prizadevanje matere ne more odstraniti pomankljivosti, ki nastanejo s tem, da njena celotna energija in čas nista posvečena samo družini.

Ekonomskie zahteve so v glavnem krive, da se materinstvo danes mora mešati z drugimi karierami in, da zato tripi vzgoja otrok in duševno blagostanje družine. Velika večina žena bi se verjetno raje posvetila samo družini. Toda ker tega ni mogoče opravljata dva poklica, deli svojo energijo na dve strani, seveda spet velika večina, kar se da vestno in marljivo. Seveda ni dvoma, da njih požrtvovanje, dolge delovne ure in neizčrpana sila in volja pridonašajo k materijalnemu blagostanju družin. Res pa je tudi, da prinašajo v družino svoje vrste napetosti in nesporazume.

Samo po sebi se postavi vprašanje: Bi problemi današnje mladine bili tako veliki, bi število razbitih zakonov bilo tako porazno, bi alkoholizem bil tako razpašen, bi spoštovanje avtoritetov bilo tako omajano, ako bi mati lahko posvetila ves svoj čas samo družini in materinstvu.

naših slovenskih domovih, kako so čisti in urejeni, poglejmo na naše malčke, kako so čedno opravljeni in oskrbljeni, poglejmo na naša društva, kjer naši žene in matere podpirajo tri ogle. Zato mirne vesti lahko rečemo, da tudi današnja slovenska mati spada na častno mesto v geslu, ki ga je nam Slovencem postavil veliki Ivan Cankar:

MATI, DOMOVINA, BOG!

Po dolgorajni bolezni je odšla v večnost naša dobroletna sotrudnica

IVANKA URBAS

Ostala nam bom v dolgorajnem spominu.
Žaljučim ostalim naše globoko sožalje.

SLOVENSKO DRUŠTVO MELBOURNE

MATI IN DETE V BELOKRAJSKI NARODNI NOŠI

ETNIČNI RADI

Nova struktura končno dobiva obliko

Organizacija etničnega radia v Avstraliji končno prehaja v fazo bolj definitivne strukture. Imenovani so bili upravniki postaj v Melbournu in Sydney, direktorji ter novinarji in sestavljalci programov. Vsa ta mesta so bila oglašana v dnevnem časopisu, ne pa samo razdeljena po zvezah poznanstva kot je bil slučaj v številu primerov ob pričetku oddaj pred skoraj tremi leti.

Imenovan je bil tudi "boss" vsega etničnega radia. Na to mesto Direktorja za Special Broadcasting Service je Minister za pošto in telekomunikacije postavil g. Ronald-a Fowell.

Minister za Imigracijo in Etnične zadeve pa je imenoval predsednike Deželnih svetov za etnični radio — State Ethnic Broadcasting Advisory Committees (SEBAC) za NSW in Viktorijo.

G. Pino Bosi bo načeloval temu svetu v Sydneu, njegov namestnik bo Rev. Nicholas Monsour. V Viktoriji pa bo načeloval SEBAC-u g. Walter Schauble (napovedovalec v nemščini 3EA), namestnik pa mu bo g. Peter van Hest. Ti deželní posvetovalni odbori bodo preko državnega sveta (National Ethnic Broadcasting Advisory Council) sporočali na Special Broadcasting Service potrebe, interese in reakcije raznih etničnih odborov glede na etnične radio oddaje v obeh deželah.

Ostale funkcije SEBAC-a bodo:

- da se posvetujejo z etničnimi organizacijami glede vseh zadev z ozirom na etnični radio ter organizirajo za to potrebne kontakte.
- da svetujejo Special Broadcasting Service, koliko čas, obsežnost, ravnen v vsebinu oddaj odražajo potrebe in interes posameznih etničnih skupin.

- da obveščajo o istih zadevah tudi Ministra za imigracijo in etnične zadeve ter Ministra za pošto in telekomunikacije.

SEBAC skupno sestavlja 38 oseb, ki izhajajo iz 29 različnih etničnih skupin.

Od Slovencev je, kakor smo že poročali, v odbor SEBAC-a za Viktorijo bila postavljena ga. A. Ceferin. Njeno kandidaturo so priporočile vse slovenske organizacije v Viktoriji, kar je pri odločujočih brez dvojnega povzročiti pozitiven vtis o enotnosti gledanja vseh slovenskih skupin Viktorije. To se posebno, ker je to priporočilo sledilo našim prejšnjim skupnim vlogam glede samostojne slovenske radijske oddaje, ki so bile predane tedanjemu Ministru za pošte in telekomunikacije. Upajmo, da bo ta enotnost pogledov slovenskih organizacij v Viktoriji ostala živa tudi v bodoče in, da bodo naši skupni interesi vedno močnejši od klikarskih ali celo osebnih.

ISČETE KRAJ, KJER SE BI SPROSTILI IN RAZVEDRILI?

— VSAK VIKEND V ELTHAM!

PRIJETNA OKOLICA, PRISTNA DOMAČA POSTREŽBA.

— ODMEV AVSTRALSKE SLOVENIJE!

MAMA, ZBUDI SE, GREMO DOMOV . . .

Glas deklice je proseče dejal: "Mama, zbudi se, gremo domov . . ." Deklica se je s svojimi toplimi, mehkimi prstki oklepila roke svoje mame, jo stresala in jo skušala zbuditi.

Zaman.

Cakala je na mamine oči, da se bodo odprle; cakala je na njen nasmej; cakala je na njen objem — zaman.

Mama se ni premaknila; mama ni odprla oči; mama se ji ni nasmejnila . . .

Njene oči so ostale zaprte, njene ustnice stisnjene in njeni roka je počivala hladno in otrplo med prstki deklice.

Njena mama se ne more več prebudit iz sna — nikoli več . . .

Dekletec se je ozrolo v bledi mamin obraz, na katerem so brleče odsevali plameni svečki, ki so gorele ob njeni krsti: "Mama . . ."

V krsti je ležala žena, mati treh majhnih otrok. Bolezen ji je preprečila, da bi še dalje ljubila svojega moža, se igrala s svojimi otroci, jih ljubila in poslušala njihovo prikupno čebljanje.

Bolezen se je zajedla v njeno telo. Žena je vztrajala, se borila z njo, zavratnico, ki ji je jemala strečo, pa je omagala. Ni mogla več: predolgo in preveč mučno je bilo trpljenje; izmučena, utrujena in oslabela je omahnila k večnemu počitku. . . .

IVANKA URBAS

Pred desetimi leti je stopala pred oltar; v beli poročni obleki, z belim cvetjem v laseh; stopala srečnemu ženini naproti: danes pa leži med cvetjem, mrtva, a živa v srcih vseh, ki smo jo poznavali.

Mlada, vesela žena, polna načrtov in volje za prihodnost svojih otrok, pa jo je smrt iztrgala iz moževske objema; iztrgala otrokom; iztrgala nam vsem, ki smo jo poznali in čutili njeno dobroščnost, njeno ljubezen, prijaznost in spoštovanje.

Velika možica jo je spremila v ponedeljek, 1. maja na njen zadnji pot. Nešteči šopki cvetja; v vence vpletjenih mageljnov, vrtnic, krizantem in drugih rož so krasili in zakrili njeno krsto in pokrivajo njen prenati grob . . .

Ivana je bila že otrok, ko je s starši, sestrami in bratoma prisla v Avstralijo. Tukaj je dorašala, tukaj dokončala šole, pa se je vsak lahko pogovoril z njo slovensko. Postala je slovenska mati v tujini: njeni otroci: Frances, Nataša in Tonček vsi lepo razumejo in govorijo slovensko. Če ste jo srečali kdaj v trgovini, banki — kjer koli, pozdravila je slovensko in ni je bilo sram slovenskih besed.

Ivana je bila ponosna, da je bila Slovenska.

Na njeni knjižni polici v dnevnici so vedno stojijo slovenske knjige, katere je uporabljala, ko se je učila slovenščine v Kew.

Poleg knjig na polici pa samuje sedaj priznanje, katerega ji je podarilo nogometno moštvo za njeni skrb. Ivanka je več kot dve leti skrbela, da so bile majice, hlače in nogavice nogometnačev čiste in zlikane; oddolžili so se ji z zmagami in prvenstvom, katerega je bila najbolj vesela.

Njeno življenje je bilo ljubezen do vseh, ljubezen do moža, ljubezen do otrok, ljubezen do slovenstva.

Ne moremo biti žena njenemu možu Tonetu, ne mati otrokom, moremo pa pomagati z našo ljubeznoj Tonetu, da napravi svojim malčkom topel, četudi prazen dom, dom brez mame.

D. Gelt

NE SODITE PO POSAMEZNIKIH

Minister za Social Security Senator Guijffoyle je dejala, da so člani grške skupnosti bili v pomoč pri razkrinkanju povernejših socialnih podpor, katere so odkrili v Sydneju. Dejala je, da bi bilo mnogo bolje, ako bi prizadete osumljene osebe bile v večini primerov nazivane Avstralci in ne Grki.

Minister za Imigracijo in Etnične zadeve, g. MacKellar pa je ob polaganju temeljnega kamna za vinarno v Yandi, NSW, ki jo gradi podjetje, katero vodi že več generacij italijanskih naseljencev dejal: "Ob tem svojem obisku na področju Griffith-a, si ne morem pomagati, da se ne bi spomnil na razpravljanje, ki ga je po celi Avstraliji povzročilo obdelovanje in razpečevanje mamil. Toda kot minister za Imigracijo in Etnične zadeve naj povdarim, da je moje trdno prepričanje, da nobeden del avstralske skupnosti ne smemo smatrati več ali manj odgovornega za zločine in sumničenja drugih. Avstralci, ki so pripravljeni, da vzamejo za svoje, mnoge lepe uspehe naseljencev, bi morali priznati za svoje tudi slabu, skupaj z dobrim. Morali bi se trdno zavedati številnih podatkov, ki kažejo, da vse dobro daleč odtehta slabo.

RECIPROČNOST POKOJNIN

Federalna vlada trenutno proučuje predloge raznih držav, vključno Nemčije, Grčije in Italije, glede sporazmov o recipročnosti pokojnin. Že je skrajni čas, da se pride do točnih podatkov kdaj, kako in v kakšnih primerih se pokojnine izplačujejo tudi izven Avstralije. Prav tako bi bilo vidno važno zvesteti, v koliko bo takšno izplačevanje tudi osigurano za bodočnost.

AKCIJA PROTI TAKO-ZVANIM AMBASADAM

Federalna vlada Avstralije bo uvedla zakon, ki bo prepovedoval ustanove in organizacije, ki se lažno predstavljajo za diplomatske, konzularne ali uradne misije druge države ali celo dela druge države. To bo storjeno radi tega, da se ne dovede normalne diplomatske odnose Avstralije in neugoden položaj, kot je bil slučaj ob vzpostavitvi takojimenovane "Hrvatske ambasadе" v Canberri, koncem preteklega leta.

Z dopustitvijo obstoja take samozvanje ambasade bi Avstralija kršila "Dunajsko konvencijo o diplomatskih odnosih". Ta konvencija zahteva, da podpisnice ne dopuste "bilo kakšno oslabitev dostojanstva akreditiranih diplomatskih predstavnosti".

KORAK NAPREJ V S.A.

Vlada Južne Avstralije je spremnila svoje zakone tako, da imajo sedaj naseljenici, ne glede na to ali so avstraliski državljan ali ne, pravico voliti pri volitvah v lokalne uprave. Public Service akt pa je bil spremenjen tako, da oseba lahko dobi stalno državno zaposlitev tudi če nima britanskega podanštva.

ENAKOPRAVNOST ŽENSK UZAKONJENA

DISKRIMINACIJA ŽENSK JE LEGALNO PREPOVEDANA

Pri nas v Viktoriji je od začetka aprila uradno, zakonito prepovedana diskriminacija žensk. No, saj tudi prej niso bile hudo diskriminirane, vendar... Na nekih področjih (v ločitvenih in podobnih zavedah) so bile tudi doslej nekako pretirano zaščitene v primerjavi s svojimi moškimi partnerji, in teh predpravnic jih tudi najnovejši zakon ni odvzel. Ob vsem tem pa so vseeno ostajala področja udejstvovanja žensk, kjer ženske niso imele enakih pravic kot moški.

Verujem, da ta tih revolucija še ni dokončana, da bodo ženske navkljub zakonitim predpisom še vedno diskriminirane. Tradicijo, miselnost žensk in moških v praktičnem življenju se težko lomi.

Nova viktorijski zakon pravi, da se ženske popolnoma izenačuje z moškimi, povsod, tudi v zakonskem statusu, vzgoji ter šolski vzgoji, nadalje v službah, preskrbovanju, namestitvah in naslopih v vseh neuradnih in uradnih pogledih.

Ta naš zakon gre nekoliko dalje od zakona NSW in SA, ki sta bila že pred leti sprejeta in tako postavljena administrativno telo Viktorije v težaven položaj, predvsem na področju plače, ali bolje, v pogledu "overaward" plače. "Overaward" plača ženske doslej niso nikoli, ali skoraj nikoli dosegle na nič kolikih področjih. Prejeli so to, kar jim je zakon predpisal, niso pa bile

ŠE O POKOJNINAH

Državna pomoč upokojencem se ne ustavi pri denarni pokojnini. Na vsakem posamezniku je, da zaprosi še za druge udobnosti kot so: posebna dolžina v nuj, pokojnina za ženo, pokojnina za nepreskrbljene otroke, bolniška pomoč, aparat za naglušne, počusti pri placilu za telefon, pri potovanju na železnicah in ladjah, brezplačno adresiranje pošte in nabava knjig v državnih knjigarnah.

Od prvega julija dalje bo država pomagala pri stanovanjskih stroških tudi onim upokojencem, ki se ne marajo preseliti iz kraja kjer žive že dolgo dobo. Na ta način, kot upajo, se bo zmanjšala potreba po gradnji novih upokojenskih središč.

ŠOFERSKI IZPITI V TUJIH JEZIKIH

Šoferski izpiti na področju Canberre (A.C.T.) se bodo v bodoče lahko polagali pismeno na naslednjih jezikih: angleškem, italijanskem, grškem, srbohrvaškem, finskem in španskem. Podrobnosti se dobre v uradih za motorno registracijo v A.C.T. in v Informacijskem centru Canberre.

SEZNAM ETNIČNIH UMETNIKOV

Seznam poedincev in skupin, ki se udejstvujejo na polju etnične umetnosti v Avstraliji bo izdala Community Arts Board of The Australia Council. Ta seznam bo vseboval imena glasbenikov, plesalcev, koreograferjev, gledaliških igralcev, filmskih producentov in različnih drugih nastopajočih skupin. Tisti, ki žele, da bi bili navedeni v tem seznamu naj se obrnejo na Community Arts Board, 168 Walker St., North Sydney.

"BUSHFIRE"

Knjižica "Bushfire in Australia", ki jo je založil Timber and Forestry Bureau obrazloži kako se čuvati pred ognjem in kako si rešiti življenje v slučaju gozdnega požara. Knjižica je na razpolago v vseh vladnih knjigarnah (Government Bookshop) v glavnih mestih Avstralije.

"VESTNIK"

JE NEODVISNO GLASILO SLOVENCEV V AVSTRALIJI.

Lastnik je Slovensko društvo Melbourne

Uredniško-upravni odbor:

Jana Gajšek, Darko Hribnik, Karel Kodrič, Marijan Peršić, Werner Remšnik.

Rokopisov ne vračamo

Letno predplačilo \$4.00
Cena številki 30c

BALINARJI PLEŠEJO

Da pokažemo koliko balinarska sekacija pomeni društvu smo 8. aprila predložili BALINARSKI PLES.

Kar lepo število balinarjev se je udeležilo tega plesa običenih v njihove uniforme in smo jim zato kot nagrado podelili steklenico vina.

Poleg godcev znanega ansambla Sava, je predsednik izbral štiri mize od katerih so gostje postali po enega predstavnika na oder. Zbrani so bili: Gos. Matija Cimerman, predsednik S.D. Planica, Ga. Berta Žele, Gos. Barič in Renko Gregorič. Najbolj zanimivo je bilo to, da vsi štirje kandidati niso vedeli kaj bodo počeli. Nato pa je predsednik, Stanko Prosenak, razložil, da bodo preizkušeni v igranju harmonike. Tisti, ki dobi največ aplavza publike, bo seveda zmagovalec. In tako, tekmovanje se je pričelo... Renko Gregorič je poskušal, kar je najbolj mogel in dvoma, da je dobil velik aplavz, posebno od mladinske sekcije.

Gos. Barič je bolj levičar pri igranju tega instrumenta, čeprav je njegov sin harmonika ansambla Triglav, on pa je imel malo problema pravilno prijeti harmoniko v roki, zato mu je na pomoč priskočila njegova žena, ki je podlčno zaigrala. Nato je bila na vrsti

ga. Berta Žele, ki je harmoniko tako raztegnila, da sem mislila, da bo/počil meh. Kaj šele je mislila lastnica te harmonike, Lily Prosen? Ampak kot Berta, dober glas je le spustila iz harmonike. In kot zadnji je bil na vrsti predsednik društva Planice, gos. Cimerman, kateri je dobil odlično introdukcijo gospoda Prosenaka. Ta kvalificiran muzikant si je s svojo popularnostjo pridobil tak aplavz, da je odnesel prvo nagrado. Mi vsi vam čestitamo, jaz osebno vam priporočam, da se še malo izvezbate, ake so slučajno namenjate priključiti ansamblu. Prvi znaki uspeha sa se na vsak način že pokazali!

Kdo je pravi muzikant se je pokazalo takrat ko je gos. Nino Sluga zaigral nekaj melodij. Čeprav ne kot kandidat za natečaj igranja harmonike, si je gos. Sluga pridobil velik aplavz in se bi strmeli vanj in njegove spretne prste, ki so hiteli po gumbih harmonike.

Naj omenim tudi to, da so vsi priznovalci rojstnih dnevov, ki jih ni bilo malo, dobili lepo gravirano žlico kot darilo S.D.M.

Upam, da ste se vsi prijetno zabavili in da bo naš predsednik še večkrat prišel na dan z idejami kot je bila tale. J. G.

Že 23 piknikov

Na zemljišču S.D.M. smo letos Večrnočni piknik, 27. marca, zabeležili kot triindvajseti. Tisti, ki že vsa leta prihajate na ta družabna srečanja boste gotovo priznali, da so z leta v leto bolj zanimiva, tako za otroke kot za odrasle. Prepričana sem, da čeprav je piknik za nami že nekaj časa, ne bo nič napačno če vam na kratko obudim spomine.

Pri takih prireditvah čas udeležbe ni določen. Nekateri pripeljejo svoje družine na zemljišče za kosišo, saj je naša slovenska kuhinja znana po okusni hrani. Že od zgodaj popoldan so se v dvorani čuli zvoki mladega ansambla Triglav, med tem ko je v streški lini marsikdo poskušal svojo srečo, ko je metal puščice v lepo pobarvane pisanke. Po zemljišču samem, se se sprehabljali otroci, ki so iskali pirhe, katere je zajček skril v travo ali za drevesi.

Kar lepo število otrok se je ta dan počutilo srečne saj je zanj mladinska sekcija pripravila veliko presenečenje.

Tudi zajček je prisakal v dvorano, he. Otrok je bila dolga vrsta in se jih zajček ni ustršil, morda pa so se otroci njega, saj je bil tako nenavad. Dolga ušesa in krake rep, — to je še vse v redu in nič nenavadno, a sončna očala, ob dokaj ne sončnem dnevu ter zajček brez brk je dokaj znan karakter našega mladinskega predsednika Andreja Fistroči, ki je kot omenjeno, oblečen v "Easter Bunny", razveselil otroke na tem velikonočnem pikniku. Po vsem tem se je ples nadaljeval z ansamblom Planinka, ki so v naše razvedrilo igrali do pozne ure.

Obisk je bil ogromen, ki se je povčeval, ko so v dvorano prišli tudi balinarji. Veseli smo bili vsi, posebno tisti, ki že vsa leta obiskujejo te piknike in lepo vas je bilo videti med nami.

NAŠI RIBIČI LOVIJO —

IN LOVCI RIBARIJO . . .

Čeprav že nekaj časa nismo čuli o naši Lovski in ribiški družini, naj vam povem da še obstaja in še bo dolgo let med nami. To nam priča delovanje same v stalna povečava članov.

Sezona rac se je pričela v marcu in kdo je bolj zainteresiran, kot naši lovci, ki so se opremljeni z vsemi pripravami odpotili na ta lov kar za dva dni. Zbirališče je bilo v Laverton, kjer se je zbralo 30 lovcev z devetimi čolni, ter so se od tam skupno napotili do jereza.

Ob večeru so si pri jezeru naredili kres, se ob njem greli in prepevali, ter čakali na jutro, ko se oglasi prva raca. Res je, da nisem bila na tem lovju in še dobro da ne, — a vse se izve, tako sem tudi jaz o naslednjem dogodku.

No, prva raca se je oglasila, ko so se lovci skobacali v čolne in hitro za njo. Lahko si kar predstavljam dirke

po jezeru za tisto ubog raco, ki so jo nato ustrelili ali pa se še sedaj smeje, kakšni lovci so jo lovili. Namreč, pri vsem tem se je probmil čoln v katerem je bil lovec, svoj čas poklicni mornar. Boste rekli: "Se sreča, tako si je znal vsaj pomagati." Ravno nasprotno! Ko se je čoln probmil je ta poklicni mornar štrubnik v vodo. K sreči se je takoj prijel za motor čolna in na vse glas kričal ter čakal pomoči, ker ni znal plavati.

Pomoč je bila kmalu tam in so hrbrega mornarja, kot mokro miš, po vlekli iz vode, a njegova puška ga še vedno čaka sredi jezera do drugega leta, ko bo zopet sezona rac.

Lovci pravijo, da klub tej dogovrščini, vrnitev domov je bila srečna, družba vesela in prijetna in so ta dva dni ustrelili 50 rac. Pravi lovci, kajne? Ena stvar pri vsem tem pa me vseeno moti, — še danes ne vem kdo je bil hrabri mornar?

S.D.M. YOUTH CLUB GENERAL REPORT FOR 19th MARCH, 1978

Basket Ball Court

Two weekends in September were spent by approximately 20 to 30 youth levelling out the basket ball court and spreading layers of scoria on the court.

Film Nights

The Youth Committee held two film nights the first one being an overwhelming success. Snacks were prepared by the Youth Committee at both film nights.

1st Film Night: Kekek and What's Up Doc were shown and for the

2nd Film Night: Cvetje v Jeseni and Carry on Abroad were shown.

Boxing Day Picnic

The Youth Committee held various games for the boxing day picnic, these were:

Shooting Gallery (which was very successful)

Scale Electrics

Sponge Throwing

Bottle Fishing

Knocking Down Cans

and

Pull Up A Prize.

Bowling Picnic

The Youth Committee held the same games as for the boxing day picnic except for the bottle fishing, knocking down cans and pull up a prize.

A volley ball match was also held on that day with S.D.M. Youth versus Geelong Youth Club. The volley ball match was won by S.D.M. Youth.

Soccer Match

A Soccer Match was held with Planica Youth Club. Despite over anxious participants from S.D.M. Youth Club, unfortunately due to circumstances beyond our control we were defeated at the hands of a much younger and well trained team. However it was a successful day bringing the two youth clubs together in pleasant atmosphere.

Raffles

Various raffles have been held at all S.D.M. Dances and Picnics all have proved to be very successful.

Youth Shed

One weekend was spent by youth clean-

ing and repairing walls in the chicken shed. Windows were also covered with plastic.

Volley Ball Court

Youth have erected a volley ball court. Preparing and Cleaning Hall

Youth have been preparing and cleaning up the hall before and after all S.D.M. Dances and have also been collecting and removing rubbish from the premises.

Rock Dance

The Youth Committee held a rock dance on the 5th February, 1978 which was most successful. A gross total of \$359 was made on the door and Delfini (band) donated \$500 towards the Youth Club.

Youth Members

There are a total of 56 Youth Club members. Membership fee is \$5.00.

Juke Box

A total of \$211.50 has been made since the purchase of the juke box.

Purchasing Goods

Six Gym Mats have been purchased by the youth club and can be used by members at any time. Mrs. Inga Kordes is taking the gym classes every Sunday for any youths who are interested.

Bowling Teams

There are 17 Youth Teams involved in the bowling tournament.

Moomba

"Sava" represented the youth club for Moomba 1978. Youth Committee hopes to organise more for Moomba 1979.

Bus Trip

Youth Committee held a bus trip to Kryal Castle which was extremely successful. Later a picnic lunch to the river with rides on speed boats, which were supplied by Karl and Eddy.

Future Plans and Activities

The Youth Committee would like to organise more functions for the future, these being as follows:

More Bus Trips

More Film Nights

Hoping to commence more work on Youth Shed

Further work to be done on basket ball court and when it is completed holding matches such as tennis, basket ball, volleyball etc.

Car Rally

Predstavljamo slovensko slikarsko in plesarsko podjetje

SUNSHINE PAINTING SERVICE

PTY. LTD.

62-64 MONASH STREET, SUNSHINE, 3020

Tel. 311 1040, 311 8343

Lastnika: Jakob in Jim Korošec

Svoji k svojim !

MALO ZA ŠALO

RIBIŠKA

Dva ribiča se pogovarjata, kateri je ujel večjo ribo. Prvi ribič pravi:

"Včeraj sem ujel dva metra dolgo in 200 kilogramov težko ribo."

Drugi mu odgovori: "To še ni nič. Jaz sem zadnjic ujel tako veliko ribo, da ko sem se drugi dan s kolesom peljal mimo reke, je bila na tistem mestu, kjer sem jo potegnil iz vode, še vedno luknja v vodi."

Janezek je nekaj dni izostal od šolskega pouka. Ko je spet prišel nazaj v šolo, ga je učiteljica vprašala, zakaj ga ni bilo tako dolgo.

Janezek reče: "Nisem mogel priti, ker mi je ata umrl."

"Joj, kaj pa mu je bilo?", ga vpraša učiteljica.

"S kladihom je zabijal žebelj v steno. Po nesreči se je udaril po prst in je začel tako vpiti, da smo ga morali ubiti", je odgovoril Janezek.

Dva bohinjska lovca sta odšla na jago. V neki manjši luknji v zemlji je bil zajec. Izbezala sta ga ven in ustrelila. V drugi večji luknji je bil medved. Tudi tega sta spravila na dan in ustrelila. Tako sta prišla do velike črne luknje v hribu. Bila sta prepricana, da v tej luknji živi zmaj. Zato sta se oba z nabitim puškami postavila pred to grozno črno jamo in čakala, da pošasti pride na plano, da jo skupaj ustrelita.

Drugi dan je pisalo v dnevnem časopisu, da je dva bohinjska lovca povabil v luknjo.

Janez in Tone se pogovarjata.

Janez pravi: "Ti, meni se zdi, da Jože nima nič kalcija v svojem telesu."

"Kako pa to misliš", vpraša Janez.

"To mislim zaradi tega, ker na skrivajo že dve leti spim z njegovo ženo, pa mu do danes še vedno niso zrasli rogovci", odvrne Janez.

NOVOSTI IZ POD NAŠE STREHE

Veliko stvari smo doživeli v zadnjih časih pri Slovenskemu društvu v Sydney. Občni zbori, redni in izredni, sodišča, polemike, prepriki so se vrstili drug za drugim. Vsa ta šara, taka vsaj odborniki upamo, je za nami. Duhovsi ve počasi pomirjajo, čas teče naprej in nam prinaša novo delo in našloge.

Klub vsem nevšečnim oviram, društveno delo samo ni zaostajalo. Napsproto, ravno v teh burnih dneh je Društvo napredovalo bolj, kot kdaj koli doslej. Za nami je velik nepozabni dogodek — odkritje Prešernovega spomenika, o katerem smo pisali že v prejšnji številki Vestnika. O tem edinstvenem dogodku so obširno poročali tudi doma v Sloveniji pri poročilih in oddajah za izseljence na radiju, prav tako pa so o tem pisali tudi slovenski časopisi. Ta dogodek so označili, kot eno najpomembnejših in najbolje organiziranih kulturnih manifestacij zadnjih let, katero so organizirali Slovenci v emigraciji. To pa je vsekakor lepa povhala za nas in za našo Društvo.

Kaj več uradnega o teh "pohvalah", pa vam bomo povedali, kadar nam bodo ti časopisi prišli v roke. Poleg tega so o tem pisali tudi časopisi, ki izhajajo v Sydney: Naše Novine, Novo doba ter Novosti. Najmanj prostora

pa so temu pomembnemu dogodku odmerile Misli, pa še to pod naslovom "Žalostna novica".

No, mi nimamo za čem žalovati. Opravili smo, tako kot odbor in članstvo, kakor je bilo v naših močeh. Manifestirali smo slovensko sydneyško skupnost (obenem naše Društvo in naše člane), kot kulturno, narodnostno in skupinsko močno organizacijo, na katero smo lahko več kot ponosni. Dokazali smo, da smo duhovno, moralno in številčno močnejši, kot vsi politični spletarji skupaj, kateri so se na vse kriplje otepali Prešerna in njegovega kulturnega poslanstva.

Če pa smo se pri svojem delu komu zamerili, smo se pac zaradi njegovega namenskega nerazumevanja, ampak se mu vseeno oproščamo. Želeli bi izsca, da bi vsi tisti rojaki, ki vidijo v društvenem življenu, politično življene, naši v svojih srcih malo več smisla tako za demokracijo, kot za želje in hotenja današnjega modernega Slovencev, tako doma kot v tujini. Potem bi lahko skupaj in demokratsko napravili veliko več za slovensko skupnost, izognili bi se osebnim zameram in prepiron in na sploh bi prispevali k boljšemu, mirnejšemu počutju naših rojakov v Avstraliji. Sicer bo pa čas prinesel svoje. Za nami bodo naši potomeci vzeli v roke društveno in kulturno življene, naša naloga pa je, da jim pokazemo pravo pot.

(Gornji članek je radi stavke poštnih uslužbencov v NSW dospel prepozno, da bi bil lahko natisnen v prejšnji številki "Vestnika". Samo ta zamuda, ki jo je povzročila stavka, in prav ničesar drugega ni bilo vzrok, da je bil v prejšnji številki objavljen samo en dopis iz Sydneya.

"Vestnik" si je vedno prizadeval biti politično neopredeljeno glasilo vseh Slovencev v Avstraliji in tak namerava tudi ostati. Naše načelo je vedno: ne cepiti, nego povezovati in graditi mostove preko vrzeli, ki jih med nami še vedno ustvarjajo problemi, ki nimajo ničesar skupnega z blagostanjem naše slovenske skupnosti v Avstraliji.

Tudi v bodoče se bo "Vestnik" držal načela neopredeljenosti ter v svojih stolpcih dal prostor vsakovrstnim pogledom, v kolikor niso žaljivi in škodljivi naši skupnosti. Razume pa se, da sama objava dopisa še ne pomeni, da "Vestnik" ter njegov lastnik, Slovensko Društvo Melbourne, s tem že soglašajo z objavljenim glediščem dopisnika. — UREDNIŠTVO.)

Naš društveni dom zelo lepo napreduje. Društveni prostori so skoraj do kraja urejeni. Manjka še pod in nekaj drugih malenkosti, pa tudi to se bo s časom uredilo. Nova, moderno opremljena dvorana je res nekaj posebnega. Po izgledu in kvaliteti ne zaostaja za nobenimi modernejšimi avstralskimi ali drugimi klubni in domovi.

Stene in oporniki so običenje v lesom, izpod belega stropa pa svetijo moderne svetilke, katere dajejo celotnemu prostoru vzdusje svetlobe, prijaznosti in domačnosti. Dvorana je opremljena z najmodernejšimi hladilnimi napravami — "air-condition", ki skrbi za svež in hladen zrak ter za udobno počutje gostov. Zelo je teško v tekaj besedah predstaviti dejansko sliko društvenih prostorov, najlepši vtič boste imeli, ko nas pridete obiskati.

Društveni prostori so odprtvi vsako soboto in nedeljo popoldan in vedno imamo na zalogi pristne pijače ter dobra domača jedila, vse to po zelo zmernih, vsakemu dostopnih cenah. Pridite in pripeljite s seboj svoje prijatelje in znance. S ponosom jih boste lahko rekli: "To je pa NAŠE SLOVENSKO DRUŠTVO".

Ponavadi je tako, da čim večji je napredek, tem več novega dela se počake v naprej. Tako je tudi pri nas. Delamo, razpravljamo in načrtujemo, kako bi več in boljše napravili za korist Društva. Načrtujemo: zabave, kulturne prireditve, razširjamo delo na sportnem področju in drugo. Zlasti se je v zadnjih časih razvilo delo mladinske sekcije.

Mladinci vedno bolj sami dokazujojo, da jih društveno življene postaja več. Že preje so se lepo izkazali s folklornimi točkami na društvenih prireditvah (ob razviju praporja in odkritju spomenika). Večkrat organizirajo svoje mladinske plese. V kratkem bodo z društveno pomočjo nabavili mizo za namizni tenis ter na društvenem zemljišču nameravajo zgraditi igrišče za tenis, ki jih bo obenem služilo tudi za odbojko in košarko.

18. februarja letos (en teden po odprtju Prešernovega spomenika) smo

tudi začeli z dopolnilnim poukom slovenskega jezika za naše najmlajše otroke. Pouk je vsako soboto popoldne ob treh in otroci ga kar pridno obiskujejo. Pri tistih otrocih, kateri pouk redno obiskujejo, se že pozna napredok.

V glavnem že razumejo razliko v pisanju in črkovanju med slovenskim in angleškim jezikom ter si pridno vsak dan razširjajo slovenski besedni zaklad.

V zadnjem času so naše društvene prireditve (zabave in ples) vedno številčnejše obiskovane. Pri zadnjih dveh prireditvah, jožefovanju in pirovjanju, so bili društveni prostori polno zasedeni, in veselo vzdusje ob glasbi ter dobri pijači in postrežbi iz naše nove moderne kuhinje, je bilo na višku. Moderno urejeni društveni prostori brez dvoma vplivajo na boljše počutje gostov in nam zagotavljajo, da se bodo še večkrat vrnili pod našo streho. Skratka, vsi odborniki in člani Slovenskega Društva Sydney smo ponosni na naše Društvo in naše društveno življene, ter srečni obenem, da imamo Slovence v Sydney takoj prijeten svoj skupni prostor.

Marjan Tomažin,
za SDS

C.B. RADIO

Oblasti opozarjajo one, ki si namejavajo nabavilo opremo za C.B. radio, da se pridrže predpisanih specifikacij, ki omrežujejo število kanalov, moč oddajne ter obliko in višino antene oddajne postaje. "Ako ekvipment ne odgovarja prepisom, ga imajo uradni organi pravico zapleniti brez odškodnine", je dejal Minister za pošto in telekomunikacije, g. T. Staley.

ALBURY-WODONGA CELINSKA LUKA

Albury-Wodonga se naprej razvija, čeprav mnogo počasneje kot se je predvidevalo. Pred kratkim so to mesto proglašili za "inland port", to se pravi, da bodo vsi uvoženi in izvoženi predmeti lahko obšli pomorske luke ter bodo ocarinjeni na carinskem uradu v Albury-Wodongi.

PRED ŠESTDESETIMI LETI:

POT DO "SAMOSTOJNOSTI"

Dr. T. Debeljak

Po teh javnih manifestacijah doma in v Pragi so sklicale vse slovenske stranke sestanek v Ljubljano in 27. maja sklenile, da ne "opustimo zahteve po zedinjenju, ker je prešla narodu v meso in kri in ker je to edina možnost, da si rešimo golo življene. Samomora nočemo napraviti. Optiri na naravno pravo, vztrajamo. Pozivamo narodni svet, da organizira odporn vseh poštenih elementov proti preganjanju Jugoslovanov."

Tako vidimo, da se je dr. Korošec v svojem boju opiral na češko odporno gibanje, kakor so se tudi oni na slovensko. Beneš poudarja, da je bil v temen stiku po Maffiji s Prago, in ta z Jugoslavskim klubom na Dunaju. Pri Maffiji je sodeloval tudi dvorni knjižničar na Dunaju prof. dr. I. Priyatelj, katerega obveščevalno pomoč je priznal dr. Korošec sam.

Dr. Korošec je rekel dr. Mihil Kreku — kot poroča t. SS 25. maja 1967: "Večina je bila prepričana, da bo osvobodenje prišlo in da bo možno šele po razpadu Avstro-Ogrske; vsi pa ne." S tem je misil na tisti notranji razkol med Slovenci samimi, ki je razdelil predvsem slovenske katoličane v dve zelo ostri in včasih tudi grdo sovražni

stranki. Mislim, razkol med "mladini" in "starini", oziroma "krekovci" in "šuštercijanci".

Morda se je vnovič razvnel na sistem sestanku državnih poslavcev SLS, ki sta ga za božič 1916 tajno sklicala dr. Krek in dr. Korošec v Hotel Elefant v Gradec, potem ko se je Krek vrnil iz podjebradskih toplic na Češkem "prepričan o porazu Avstrije". Tam so poslanci nezadovoljni s tem, da Šušteršič ves čas vojne ni sklical niti enkrat seje izvršnega odbora SLS, govorili o "radikalni remeduri, strankine liniji in o protipotezah proti nemškim grožnjam ter po čim tesnejših zvezah zlasti s Čehi. Ta pot je bila sprejeta proti volji dr. Šušteršiča." Tako piše zgodovinar Fran Erjavec (II. Slovencev 14. 6. 1925), ki pristavlja: "S tem je začela hoditi večna parlamentarna delegacija SLS z dr. J. Krekom in dr. Korošcem na čelu docela ločena pota od onih oficilnih vodstva stranke, ki jo je predstavljal dr. Šušteršič." Tu je bil zametek prihodnje Majniške deklaracije skupno s Čehi in Rusini.

Resnica je, da je dr. Šušteršič sodeloval pri sprejemu deklaracije (ni pa bil v odboru za nje sestavo) in jo pod-

pisal. Podpisal je tudi septembrsko Ljubljansko izjavo v imenu SLS takoj za škofom, s čemer je ta izjava dobila zaščito najpomembnejših ljudi in je zato lahko šel narod množično za njeno. Tudi sicer se ji ni odpovedal, le razlagal jo je "dobesedno tako, kot je bila sestavljena in je dosledno in borbeno do konca zagovarjal njen 'habsburški okvir', ki ranj ni bil 'okvir', ampak bistvena narodna zahteva. 'Nezadovoljnost' z njegovim politiko je naraščala, čim bolj se je SLS odvračala od Avstrije, dočim je Šušteršič veroval v njeno zmago", je zapisal msgr. Jagodic v Jegliču (216). Tu je bilo jedro razpora — poraz : zmaga — vsaj za čas v letu 1918, ko je bilo že jasno, da zunanj politika zaveznikov že gre za razbitje Avstro-Ogrske.

Šušteršič je še vedno veroval v avstrijski "trializem", čemur se ni čuditi, saj je bil on eden njega ideologov ter prav v tej točki zaupnik pokojnega prestolonaslednika Ferdinanda. Na tej bazi je gradil federativno Avstro-Ogrsko kod Podonavsko federacijo, kjer bi imeli večino Slovani... Tudi je bil za povezavo južnih Slovanov v državo v smislu smernic Slovensko-hrvatskega shoda v Ljubljani 1. 1912, združevanje ob Hrvatski. "Moj cilj je bil: Zedinjenja Jugoslavija, inkluzivno Srbin in Črno goro, toda pod hrvatsko-slovenskim, to je katoliškim vodstvom. Ta načrt bi se dal realizirati samo s separatnim mirom Avstrije z Antantom..." (Škerbec 49). To se pravi: tako Jugoslavija bi mogla imeti mesto

samo v — Veliki Avstriji, ki je bil ideal Ferdinandov. Vodil je boj — po mnenju pristašev — za čistost deklaracije in proti njenemu "veleserbškemu" rešenju. V smislu habsburške dinastične rešitve jugoslovenskega problema je tedaj (1918) napisal nemško knjigo tudi prof. Aleš Ušenčnik (Um die Jugoslavia), kjer cesarju pove, da rešuje tudi sebe in svoj rod, če ugodil jugoslovenskим nacionalnim zahtevam, kot jih vsebujejo deklaracija.

V bistvu je šlo obema strujama za rešitev narodnega problema, toda ena je bila že na poti revolucionarne rešitve "izven države" v soglasju z Jugoslovenskim odborom v emigraciji in skupno z drugimi Slovani (Čehi, Rusi, Poljaki), druga pa za "avstrijski okvir". Tem je bilo — kot je pisal njih list Resnica: "paktiranje z Antantom poguba za Slovence, ker bi ob njeni zmagi prišli pod Italijane ali pa pod Srbe, ki so jugoslovenski Anglezi in bodo postopali s Slovenijo kot s svojo kolonijo" (Mikuž, Slovenci v starji Jugoslaviji, str. 28). Eni so verovali v zmago Antante, kateri se ji zato kaže prilagoditi, drugi v zmago Nemčije in Avstrije, ali si jo vsaj — želeti. Eni so bili "avstrijakanti", drugi — "veleždajalci", kar je namignil Šušteršič, ko je rekel, "da noče imeti stikov z veleždajalcem, ki živijo v sovražnih deželah" (Mikuž). To je pomenilo — denunciacijo, za kar sta se šla seveda dr. Triller in prošt Kalan opravičiti, da ne pade vse gibanje v vodo.

(Po "Svobodna Slovenija")

Iz "Planice" pišejo

29. aprila se je lepo število Slovenscev zbralo v The New Palais ballroom v St. Kildi. Zopet so se mladinci odreli s folklornimi plesi na Dinner Dance-u za Caulfield Hospital Appeal. Ansambla "Sava" in "Veseli Planinci" sta zabavala napolnjeno dvorano do 12. ure. — Zopet odlomek za zgodovinsko knjigo Avstralskih Slovencev.

Naj prenesem na papir, kaj pravi g. Lucija Srnec:

"Dovolite mi, da se zahvalim na tem mestu, vsem mladincem in mladinkam folklorne skupine, da so tako pridno prihajali po 2 krat na teden na vase in se zopeči odlično odrezali. Zahvala gre tudi staršem. Naj nam ne bo škoda časa in truda na kulturnem in delovnem polju."

Čestitke vsem plesalcem, enako tudi "Veselim Planincem" in "Savi"!

Mladi "Planinci"

Velikonočni prazniki so že za nami. Vsi smo se veselili na velikonočnem pikniku na našem zemljišču. Velik zajek je priskakljal s polno košaro lepih pisanih pirhov. Vsi smo jih dobili, otroci, mladinci in tudi na starejši ni pozabil, morda pa zato, ker je sam zajek bil malo starejši. —

Letos je bil zelo radošen. Mladinski odbor se zahvaljuje vsem, ki so pomogli, da so naše slaščice bile lepe, dobre in številne. Najlepša hvala tudi vsem prostovoljcem za naš sklad!

Veseli Planinci so nas zabavali do pozne noči. Vsi so se veselili, plesali in prepevali. Mnogo novih prijateljev

PIRHI NA "PLANICI"

Kot po navadi, so se na zemljišču Planice na velikonočni ponedeljek zopet lepo zabavali. Vreme je bilo krasno, da so otroci lahko izvajali svoje igrice, s katerimi so si služili pisane pirhe. Velik bel zajec jih je po zasluženju delil. Tudi med odrasle obiskovalce se je odpravil in le malokateri pirhi ni bil deležen.

Najmlajši "band" je plesalce zabaval do večera.

Omembe je vredno, da je mladina na Planici zelo delovna. Mladinke so za ta dan speklate okusne in raznobarvne velikonočne kolačke z jajčkom v sredini, katere so prodajale po zmernih cenih in tako povečale svojo blagajno.

Posnemanja ste vredne!

VAŠA DOMAČA TURISTIČNA AGENCIJA

PUTNIK

SLOVENIJA TRAVEL CENTRE

72 SMITH STREET, COLLINGWOOD, VIC., 3066

Telefon : 419-1584 in 419-2163

Rešujemo vse potovalne probleme za obisk domovine ali drugih delov sveta.
Naša brezplačna usluga: za obisk svojcev iz domovine Vam izpolnilimo prošnjo ter jo brez Vaših potov oddamo emigracijskemu uradu.

Z nami se morete pogovoriti v domačem jeziku glede raznih potovalnih informacij, glede rezervacij, potnih listov in viz. Obrnite se na nas po telefonu, pisemno ali z osebnim obiskom naše pisarne. Za rezervacijo vozne karte pridejmo po želji tudi na dom.

Redni poleti v domovino štirikrat na teden!

PUTNIK — SLOVENIJA TRAVEL CENTRE

Ivan Gregorich

(že od leta 1952 v Avstraliji na uslugo vsem, ki žele potovati)

Po urah:

Paul Nikolich, Nada Nakova, 48 Pender Street, Thornbury, Vic. 3071 — Tel. 44 6733
Ivan Gregorich, 1044 Doncaster Road, East Doncaster, Vic. 3109 — Tel. 842 1755

Naš izlet na Hrib odkril nov talent

jana in ne Brankota, — "naj se pač predsednik izkaže", so rekli. Mnogi so poskušali svojo srečo.

Prvo nagrado pa je le odnesel predsednik Planičarjev, ker je pač najbolj raztegnil harmoniko, saj je najmočnejši in največji — (uboga Lili je kar strahoma gledala, kdaj bo zgubila mesto harmonikarke). Kakor govorijo, jim ni bilo škoda tistega večera, saj so iznašli za Planico "novi talent". Srečni Planičarji! Nikoli ne bodo več v stiski za muziko, kajti novega in močnega muzikanta so odkrili.

Nobene škode ne bo, če komaj osnovani mladi "Veseli Planinci" izginejo, da "Velenje" po sodbi nekaterih sploh ne obstaja več, da "Primorski fantje" ne znajo več ali nimajo časa za Planico, — Vse skupaj to za Planico ni "VAŽNO", saj so samo mladinci!

Slovenski pregovor pa pravi drugače: "Iz malega raste velikol" ali: "Kar se Janezik nauči, to Janez zna!"

NEKDANJI SPOMINI NA KNEŽAK

Lojzka Debevec, predsednica ženskega odseka pozdravlja vse na Planici in se vsem materam iskreno zahvaljuje za njihovo pozrtvovalno delo. Obenem pozdravlja vse matere, ne le na Planici, pač pa vse, ki bodo brale te vrstice, ter jim pošilja te-le zložene besede, katere je pred mnogimi leti poslala svoji dragi, sedaj že pokojni materi za spomin:

Kjer bistra Pivka izvira,
tam se moja mamica milo ozira.
Čez planine in ravnine ter visoke tam goré,
tja ji oko se obrača, al' nikjer ne vidi me.

Prav težko je sonce zasijalo,
komaj, da je zmagovalo,
v tuje kraje se podala.
kraje se podala.

Ko prišla sem vrah planine,
nazaj sem se ozrla v drage doline.
"Zadnji pozdrav, domača vas,"

Bog ve, kje bom jaz?"

tam si ti, Bog ve, kje bom jaz?"
na svoje drage in na svoj kraj.
tega kraja nikol' pozabim ne!

Tam, kjer mi zibka tekla je,

G. Adam in Ana Klančič praznujeta v mesecu maju svoj praznik skupnega življenja, katerega sta si obljuhila pred 17. leti. Vsi prijatelji Vama želijo še nešteto let s srečo in zdravjem posuto pot v krog svoje družine.

Scne želje Vama izrekajo Vaši dragi otroci, kateri pravijo, da ste najboljši starši na svetu. —

Milan Sedmak iz Doncastra

se priporoča za

POPRAVILO

vseh vrst

★ RADIO APARATOV,

★ TRANSISTORJEV,

★ ZVOČNIKOV in

★ MAGNETOFONOV.

Telefonirajte po delovnih urah na

859-6350

(Melbourne)

Naši 'Sovražnik' — ubogi narodi

Canberra zadržuje dih ter se predaja slepi sreči!

Najnovejša vest: V bližini Singapora pluje ladja polna Vietnamesekých beguncov. Kam bo obrnila svoja vesla — v Avstralijo? Kazno je, da bo krenila proti ZDA. Toda, koliko drugih ladij polnih beguncov bo še odplulo v iskanju nove domovine za te nesrečne, ko se bo morje pomirilo po monsumu!

Vietnameske oblasti uporabljajo drastične mere, kako zaježiti odliv njenih prebivalcev na tuje; vendar po drugi strani se zapaža, da vietnameskim oblastem nekako godi, če se znebe doloceneva števila političnih "nergačev" pod pogojem, da le-ti ne štejejo v kategorijo bodočih potencialnih sovražnikov, ki bodo na tujem delovali proti sistemom v Vietnamu.

Morda vietnameske oblasti sledijo drugemu motivu: z močno obljudenostjo vietnameskega življa v Avstraliji kačijo ustvariti bodočo "peto kolono" — odskočno desko do končnega cilja, da se avstralska vrata na stežaj odpro za sprejem novih in novih kontingentov Azijcev ter njihovih interesov v širini, ne dovolj obljuden Avstraliji.

V tem trenutku dileme vietnameskih beguncov je nekako nemoralno, da se predajamo takim razmišljanjem! Vendar. Do konca meseca junija bo Avstralija sprejela 9.000 vietnameskih beguncov, potem pa bomo videli. Mar jih bomo lahko odpodili nazaj?

Slejkoprej se bo morala napredna v bogata Avstralija sprijaznit z dejstvom, da je obramba proti prorodu siromasnih v bogato Avstralijo vse trši oreh, kot bi bila vojaška obramba Avstralije pred odprtimi vojaškim sovražnikom, ki se hoče polastiti našega ozemlja.

Mogočne ZDA, ki imajo 2.000 milijonov državno mejo z Meksikom, z eno izmed najubožnejših dežel, so po enakem kriteriju morale sprejeti nad 10 milijonov Meksikanov. Vsako nadaljnje leto pa prihaja še nad pol milijona beguncov iz Meksika v ZDA.

Avstralske meje so vse širše — odprto morje na severu. Avstralija ni v stanju, da hermetično zapre naše meje — severno obalo.

Politični in sociološki oblaki nad Filipini, Novo Gvinejo, Indonezijo in drugod se temnijo. Bliža se nevihta ... Tudi v teh eventualnih primerih utegne Avstralija postati nekak begunski raj. Ne po lastni želji, pač pa pod prisilom Združenih Narodov.

Če sem naš avstralski primer primerjal z ameriškim, naj še povedam, da je 230 milijonska Amerika v tem primeru v kaj rožnatem stanju nasproti nam 15-milionskemu narodu.

Koliko Azijcev Avstralija še lahko

absorbira? Niti naša vlada in ne drugi forumi tega ne znajo pojasniti, čeprav se že vseposod šušlja o bodočnosti kot bodočnosti disintegracije v narodnem merilu.

Na tem mestu tudi velja povdariti, da je priliv Evropečev po drugi svetovni vojni (čeprav so ga mnogi Avstralci nergačko sprejeli) za sedančas še vedno nekak stimulus najnovejšem prilivom Azijcev, ker smo se Evropejci že nekako "vliči" v enotno večkulturno narodno telo Avstralije. Zato tudi ni čuda, če so se Avstralci osvetili in nam uradno ponudili svojo roko.

Naj se povrem k ameriškem primeru:

Govornik za ameriško "Belo hišo" je za primer mehiške infiltracije v ZDA povdaril: "Edina rešitev problema, da bi mehiški begunci tako masovno ne prihajali k nam, je v tem, da napademo izvor njihovih tegob v njih domovini, da njihovi domovini pomagamo gospodarsko. S tem bomo Meksikance nevratalizirali in jih obdržali v svojih mejah."

Kako so te besede resnične! Zares. Resnične so ..., vendar že vsa leta po drugi svetovni vojni beležimo nehneno obubožanje nerazvitih dežel! Če se ne motim, so samo dve deželi napredovali gospodarsko po drugi svetovni vojni in se ti zaradi konjunkture, "hladne vojne", — priliva ameriškega kapitala. Formoza in Južna Koreja sta se uvrstili med samozadočujoče narode. Takih primerov odslej ne smemo pričakovati!

Ne vem, kako bo prepad med bogatimi in revnimi premoščen, da bi ne prišlo do resnega spopada!

V tem konfliktu (med bogatimi in revnimi) je primer Avstralije, malo obljudene dežele, povsem nekaj drugega kot je primer ZDA, Zapadne Evrope in Japonske.

Zavedam se, da s tem, če sem nanihal problem, ga še nisem rešil.

Pravzaprav ga jaz s kolegi pri Vestniku ne bomo niti mogli rešiti ...

Vendar, moralno se čutimo dolžne, da vprašanje vsaj beležimo, zato, ker si naši politiki ne morejo privočiti "luksuza", da bi se spuščali v spodružje in zastrahujoče prospekte — kako bi našli pravilno pot iz tega problema, kako bi stopili na pravilno pot graditve naše bodočnosti, naroda Avstralije.

K. D. Kodrič

ROJAKI ŽELITE PRISTNIH KRAJSKIH,
ALI SLOVENSKIH PLANINSKIH KLOBAS
IN DOMAČEGA PREKAJENEGA MESA . . .

OBRNITE SE NA SLOVENSKO PODJETJE

JOHN HOJNIK SMALLGOODS
PTY. LTD.

209-215 St. George's Road, North Fitzroy, 3068

Tel. 48 6656 — 48 8757

Postreženi boste v domačem jeziku

TEROR V TURINU (Sev. Italija)

Italijanska "Rdeča brigada" je tako oplašila italijanske juriste, da ga ni med njimi, ki bi hotel prisostvovati sodbi teroristov.

V Italiji imajo danes dva problema: inflacija in strah. Inflacija je katastrofalna za Italijo, vendar strah je še več kjer je otrokom podaril čokoladne pirnekaj hujšega.

Vesti o strahu z vsakim dnem stopnjujejo: Aldo Moro ugrabljen od "Rdeče brigade". Nič se še ne ve o njegovih usodi.

Pred nedavnim so poglavari "Mafije" pozvali ugrabitelje, naj popuste v svojih akcijah, sicer bodo oni nastopili.

Nekjurist je za tisk podal izjavo, da je bil od sodišča izbran za porotnika turinskemu procesu proti zarotnikom "Rdeče brigade". Že naslednji dan — pravi jurist — ko se je moje ime pojavilo na oglašni deski sodišča, sem prejel grozilno pismo, da mi bodo ugrabili sina, če bom prisostvovao sjenju njihovih tovarišev.

Nekdo drug piše: — Sem industrialec. Družino imam zaradi varnosti v Švici, sam sem pa zaradi poslov primoran, da živim v Italiji. Zastražen

sem bolj kot predsednik vlade. Danes mnogo pijem . . . —

Italija dandanes zapošluje nad polmilionsko posadko privavnih varnostnih organov. Več kot služi Italijanov v regularni vojski!

Vsa ta armada privavnih in državnih policije pa ne more jamčiti varnosti njenih državljanov, niti ne more očuvati njih lastnine.

Z vsakim dnem na stotine prestopkov zoper lastnino, ugrabitve in umore.

Kdo vse to počenja: Izgleda, da je po eni strani ideološka revolucija v začetni fazi — na svojski italijanski način. Ta začetna faza revolucije pa ima svojega tekmeča, Mafijo, katera pa ima zaradi interesov v Ameriki polnoma diametralne interese od "Rdeče brigade". V tretjo grupo pa lahko pristejemo "nedolžne učence zmkavke", katerih v Italiji ni nikoli manjkalo.

Tako je danes stanje v Italiji.

PRAKTICNA POMOČ MLADINI

pri učenju
vse od vrtca pa do vseučilišta
je

THE WORLD BOOK and CHILDCRAFT ENCYCLOPEDIA

Več podatkov dobite brezvobzno pri:

MAGDALENI TOMŠIČ
12 Ida Court
Reservoir, Vic., 3073
Tel. 460-5014

NA KRATKO IZ AVSTRALIJE

GRŠKA AFERA. Dnevni tisk poroča, da je bilo pred nedavnim obtoženih 81 zdravnikov iz Avstralije, med njimi mnogi grškega porekla, ker da so izdajali lažne zdravniške izvidje ter zdravilne recepte Grkom, avstralskim državljanom, kateri so se vrnili nazaj v rodno domovino Grčijo. (Glejte članek v naši prejšnji številki VESTNIKA.) Dokazni material proti tem zdravnikom je tukajšnja Commonwealth policija zbrala na podlagi dokumentov in kartotek zdravnikov ter na priporočilo avstralske Ambasade v Grčiji, katera je s svojimi zdravnikami preverjala verodostojnost zdravniških dokumentov Grkov — povratnikov v Grčiji.

VIKTORIJA ZOPET ZA "CAPITAL PUBLISHMENT". Med liberalnimi parlamentarci, ko so prešeli svoje glasove, so prišli do spoznanja, da je večina "za" ponovno uvedlo vislic za najtežje primere zločinov. Tehnica je prevesila "za" zaradi nenehnega naraščanja zločinov v Viktoriji.

DOBICEK TRGOVCEV V PADCU. Myer Emporium, največje avstralsko trgovsko podjetje, beleži zadnjih šest mesecev padec dobička za 23%. Tako nekako tarajo tudi ostali trgovci, da ne govorimo o majhnih, kateri že vsa zadnja leta živottarjo, ali pa so že bili uničeni do velikih.

ZASKRBUJOČI STROSKI ZDRAVLJENJA. Federalni minister za zdravstvo, Mr. Hunt, je zaskrbljen vprito nenehnega naraščanja stroškov za zdravljenje. Na konferenci katoliških ustanov za zdravstvo je povdaril, da je od leta 1971

do leta 1977 strošek za zdravstvo narasel od 190 milijonov letno na 6.250 milijonov v zadnjem letu. Se pravi 300% porast stroškov za zdravljenje. Velja tudi povariditi, da so prav bolnišnice tiste, ki najhitreje dvigajo cene za ležarino.

PJT (Razsodišče za cene V PRETRESU.

V Federalnem kabinetu je PJT razsodišče v pretresu. Ne da bi ga mislili ukiniti, pač pa reformirati tako, da bi bolj godil tistim, ki hočejo svoje cene dvigniti. Doslej pa (kot meni federalna vlada), to razsodišče vse preveč birokratsko, počasno delovalo; odslej pa naj bi hitreje ukrepalo, da bi ne prišlo do igub v delurju. Torej lepsičasi za poslovne ljudi!

ZA PROSTO PRISTOJBINO ODVLACE-NJA DEFEKTNIH AVTOMOBILOV.

Spol pri nas v Melbournu kar mrgoli takozvanih "tow truck" — odvlacičev pokvarjenih avtomobilov. Pri karambolu ali pa tudi ob vsaki drugi nesreči prispejo ti reševalci prvi na mesto nesreče, in to kar dva trije na vsak poškodovan avtomobil. Za njimi se potem pripelje policija in poslednja še ambulanca. Zaradi tolkega števila teh odvlacičev se seveda tudi cene odvlacenja znatno previsoke. Victorian Automobile Chamber of Commerce pa trenutno podvzema iniciativi, da bi z viktorijsko vlado dosegli sporazum, da bi bilo odvlacenje avtomobilov pristojbino prosto, ker naj bi bili stroški za odvlacenje pavšalno na prevoznike že vracaniani ob registraciji vozila, ali ob vplačilu vozniskoga dovojenja.